

IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

Nobody\'s Girl (Betty Soo/ Rebecca Loebe/ Grace Pettis)

Saturday 20 Apr 2019

Rebecca Loebe maakte grote indruk op ons podium. Betty Soo niet minder en die mochten we al twee keer verwelkomen. Nu samen met Grace Pettis die net als de twee andere dames Austin onveilig maakt en ook genomineerd is op het Kerville festival. Een samenwerking die na dat Rebecca contact met ons zocht, gelijk smaakte naar meer. Onder de naam Nobody's Girl" brengen ze eigen werk en nieuw materiaal van de uit zeven songs bestaande EP getiteld: "Waterline". Gemaakt met medewerking van David Grissom/ guitars, Michael Ramos / keys and percussion, Glenn Fukunaga/ bass en J.J. Johnson/ drums.

Angelic Voices From Texas.

In het warme lange Paasweekend waren er gelukkig ook nog mensen die camping en terras konden weerstaan om te komen luisteren naar three gals from Austin. Engelachtige vocalen die samensmolten als gepaste bijdrage aan het Paasgebeuren. De dames zijn al jaren goede bekenden van elkaar. Het speelfcircuit in Austin is niet zo groot en ook op de verschillende festivals met een Americana line- up kwamen ze elkaar tegen. Omdat het op het persoonlijke vlak klikte, was de stap naar het muzikale vlak een kleine. Bij wijze van try out speelden ze wat nummers samen in een net opgerichte studio van een nieuw record label. Ze werden tot hun verassing, zeker in deze tijd, een contract aangeboden. Zo was eigenlijk sneller dan gepland Nobody's Girl geboren. Daar hoorde natuurlijk een toer bij. Een beetje risico nemen daar zijn alle drie niet vies van. Zo stonden ze op ons podium en we konden constateren dat hun eigen intuïtie en die van de platenmaatschappij geen verkeerde was geweest. Het werd voor ons een eerste ontmoeting met Grace Pettis van origine overigens afkomstig uit small town Alabama. Een dorpje waar een Italiaanse bezoeker van haar vader het hele dorp een jaar in rep roer had gehouden. Grace verraste in positieve zin met haar eigen songs en vocale en instrumentele bijdragen aan het werk van de twee andere bandleiden. Betty stond voor de derde keer op ons podium en weet uit haar kleine voorkomen elke keer weer prachtige vocalen te toveren, net als Rebecca die voor de tweede keer bij ons stond en de lead vaak nam bij de intro's en regelmatig stond te swingen. Lie met een mooie tekst, was als opener gelijk een goede binnenkomer, waar de dames lieten zien hoe de avond er ongeveer uit zou gaan zien. 100 Different Ways Of Being Alone van Betty Soo, laat natuurlijk niets aan de verbeelding over. Drop Another Pin liet ons

kennismaken met het solo werk van Grace Pettis. De dames hadden plezier met elkaar, en dat bijna aan het einde van de toer, respect voor elkaars werk, inzet om het solo werk van de ander tot volle bloei te laten komen door middel van prachtige close-harmonies en instrumentele begeleiding, alsof het altijd zo bedoeld was. Daar paste het materiaal van Nobody's Girl organisch bij. De eerste set werd afgesloten met een cover die ze introduceerden met de woorden dat ze dit onbekende nummer onder de aandacht van het publiek wilde brengen

De tweede set opende met de inmiddels Betty Soo klassieker "Whisper My Name". "Marguerita" van Rebecca was een song die weer actueel was vertelde ze in de intro. Het beschreef de immigranten problematiek. Prachtig en accuraat gelardeerd door Betty op accordeon, verwijzend naar de south border van de US. "You Are The Cowboy" van Grace gaf een inkijkje in haar ervaringen met relaties. "Hush" het laatste nummer wat nog op het nieuwe album moest komen van Rebecca, om er een volledig album van te maken, maar er niet van kwam. Echter na een onrustige nacht werd zij om 0600 uur wakker, niet haar gebruikelijke tijd vermeldde ze nog, met een complete song in haar hoofd. Ingezongen in de telefoon en op papier gezet. Zou het dan toch waar zijn dat songs in de lucht hangen en dat je ze alleen maar hoeft te vangen? Dat de dames de samenwerking goed bevalt blijkt wel uit het feit dat we werden getraakteerd op een brandnieuwe song voor hun volgende album en toer voegde Rebecca er enigszins bescheiden aan toe. Een terecht eerbetoon aan Jimmy Lafave. Niet alleen zitten er altijd fans van hem in de zaal, maar ook blijkt weer wat een mooi mens deze man was. Als Rebecca ter introductie verteld hoe hij haar belangeloos op weg hielp met het organiseren van haar toer in Nederland. Betty deed een mooie ingetogen versie solo met gitaar van "Blue Night Fall". Grace draagt de stevige song en tekst. "Working Woman" meestal op aan haar moeder en Ruthie Foster, deze keer viel de eer te beurt aan de enige vrouw van het In the Woods team. Geheel in stijl was de toegift een song van Tracy Chapman. In deze uitgesponnen versie kwamen alle onderdelen van vanavond nog even voorbij. Drie prachtige eigen stemmen die het alleen prima redden, in combinatie alsof het nooit anders was, samenvallen, lol en wederzijds respect. Zulke engeltjes mogen elke Pasen op mijn tong piesen.

1.Lie [Rebecca Loebe]

2.100 Different Ways Of Being Alone [BettySoo]

3.What'll I Do [Rebecca Loebe/BettySoo/Grace Pettis]

4.Never Knew No Love [BettySoo]

5.Drop Another Pin [Grace Pettis]

6.Say So [Rebecca Loebe]

7.Waterline [Rebecca Loebe/BettySoo/Grace Pettis]

8.Bluebonnets [Raina Rose]

9.Call Me [Giorgio Moroder/Deborah Harry]

1.Whisper My Name [BettySoo]

2.Marguerita [Rebecca Loebe]

3.You Are The Cowboy [Grace Pettis]

4. When We're Gone [BettySoo]
5. Hush [Rebecca Loebe]
6. Kansas [Rebecca Loebe/BettySoo/Grace Pettis] (unreleased)
7. Blue Nightfall [Jimmy LaFave] *
8. Queen City [Rebecca Loebe/BettySoo/Grace Pettis]
9. Working Woman [Grace Pettis]
10. Fast Car [Tracy Chapman]

Rebecca Loebe|vocals, electric guitar, acoustic guitar, harmony vocals

BettySoo|vocals, electric guitar, acoustic guitar, accordion, harmony vocals

Grace Pettis|vocals, acoustic guitar, harmony vocals

*BettySoo, solo

www.rebeccaloebe.com